

henstaae nimodsagt; thi det er efter min Overbeviisning en fuldstændig Vildfarelse. Man har saaledes i Motiverne beregnet Landskatten til 16,100 Rd. aarlig, men jeg er kommen til et andet Resultat ved at beregne den. Landskatten er indført i Slesvig ved Lov af 15de December 1802, og den blev i et langt Tidrum, 48 Aar, opkrævet med det Halve af det her omtalte Beløb; dernæst blev den i 2¼ Aar slet ikke opkrævet, paa Grund af, at Brændeviinskatten blev indført i Slesvig, og endelig blev den fra 1ste April 1863 opkrævet med det i Lovudkastet nævnte Beløb. Naar jeg nu tager Gjennemsnitsbeløbet af, hvad Landskatten har indbragt fra den Tid, den blev indstiftet, faaer jeg for hvert Aar et Beløb af 9,500 Rd., og jeg kommer altsaa til det Resultat, at Landskatten her er beregnet med 6,600 Rd. for Meget. Nu kunde man maaskee sige, at det gaaer ikke an at gaae saa langt tilbage, og at man ikke kan gaae længer tilbage end f. Ex. 10 Aar, men dertil maa jeg svare, at jeg troer, at det er berettiget at gaae saa langt tilbage, som jeg har gjort. Da det nemlig blev paa-budt, at Landskatten skulde opkræves med sit nuværende Beløb, blev der i den kongelige Anordning eller i det kongelige Patent — jeg huffer ikke ret, hvad det hed, — der indeholdt Paabudet, udtrykkeligt sagt, at det skete ene og alene for at dække Deficitet i Slesvigs særlige Kasse. Hvis dette Deficit altsaa ikke havde været, vilde Skatten kun være bleven opkrævet med det samme Beløb som tidligere. Men nu er det almindelig bekjendt, paa hvilken Maade dette Deficit er opstaaet, nemlig ubelukkende derved, at en heel Deel af de Indtagter, som burde og skulde gaae ind i Slesvigs særlige Kasse, ved en feilagtig Postering vare blevne overførte paa Fællesbudgettet. De ærede Medlemmer af det høie Thing, der dengang havde Sæde i Rigsraadet, ville vistnok erindre det. Der blev ogsaa nedsat en Commission, for at ordne dette Forhold, og denne Commission var endnu i Virksomhed, da den ulykkelige Krig udbrød, der

desværre gjorde dens videre Arbejder aldeles overflødige. De Indtagter, som saaledes feilagtigt vare posterede paa Fællesbudgettet, vare f. Ex. Næringsrecognitioner af alle Næringsdrivende i hele Slesvig, endvidere Raadnerpenge og Canon af Haderslev og Husum Aalter. I denne Canon skulde sig, vel at mærke, alle de andre kongelige Afgifter, navnlig hele Contributionen og Landgilden, som man havde overført paa Fællesbudgettet, fordi de havde faaet den feilagtige Benævnelse af Canon. Jeg troer altsaa at være berettiget til at udtale, at Landskatten er beregnet 6,600 Rd. for høit. Jeg vilde være kommen til et endnu gunstigere Resultat for disse Districters Vedkommende, naar, som sagt, ikke denne Forhøjelse af Landskatten til det Dobbelte var indtraadt; jeg vilde da kun være kommen til knap det Halve af den her opførte Sum. Naar man saa gaaer videre, indrømme Motiverne, at Bygningskatten vil blive forhøiet med 1,400 Rd. I Slesvigs Landdistricter have hidtil nemlig kun Kroer, Møller, Fabriksbygninger samt Kjøbstadbeboernes Hysteder været afgiftspligtige, medens paa Landet i Kongeriget ordentligviis kun Hovedgaarde, Præstegaarde, Degneboliger og Vøndergaarde ere fritagne for denne Afgift. Bygningskatten vil altsaa, efter hvad Motiverne angive, blive forhøiet med 1,400 Rd.; lægger jeg nu disse til de 6,600 Rd., faaer jeg et Beløb af 8,000 Rd., og den omtalte Skattensættelse er saaledes aldeles borte. Naar man saa gaaer videre til Arveafgifterne, forhøies disse efter Motiverne med 1,500 Rd., eller i alt Talt med 1,000 Rd. Dette troer jeg imidlertid ikke vil slaae til; thi naar man seer hertil de Poster, paa hvilke de fleste Afgifter i den Retning falde — navnlig Afgifter af Arv, der tilfalder Egtefæller, Livsarvinger eller Forældre, — saa vil man see, at denne Post vil blive forboblet. Naar man gaaer til den næste Post og lægger Mærke til, at der for Arv, som tilfalder Søskende og deres Aftom, naar de arve med en af Forældrene, betales i Slesvig ½ pCt. og i Konge-